

*До спеціалізованої вченої ради Д 27. 855.02
Державного податкового університету
08205, Київська область, Бучанський р-н.,
м. Ірпінь, вул. Університетська, 31*

В І Д Г У К

офіційного опонента, доктора юридичних наук, професора Циганюк Юлії Володимирівни на дисертацію **Азарової Вікторії Анатоліївни «Особливості розслідування неправомірної вигоди як форми прояву корупції»** подану на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза, оперативно-розшукова діяльність

Актуальність теми дисертаційного дослідження не викликає сумнівів і визначається сучасними викликами, що постають перед системою кримінальної юстиції України у сфері протидії корупції. В умовах триваючої широкомасштабної збройної агресії російської федерації, відновлення держави, значного обсягу міжнародної фінансової допомоги, а також реалізації євроінтеграційного курсу України питання забезпечення ефективного розслідування корупційних кримінальних правопорушень набувають особливої ваги. Саме результативність діяльності правоохоронних органів щодо викриття, документування та розслідування фактів одержання, надання й посередництва у неправомірній вигоді сьогодні є одним із ключових критеріїв оцінки ефективності функціонування державних інституцій та виконання Україною міжнародних антикорупційних зобов'язань.

Неправомірна вигода залишається одним із найпоширеніших проявів корупції, що негативно впливає на діяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, правоохоронної та судової систем, підриває принцип верховенства права, знижує рівень довіри громадян до державних інституцій, створює передумови для неефективного використання бюджетних коштів та стримує соціально-економічний розвиток держави. Особливого значення ця проблема набуває в умовах воєнного стану, коли будь-які

корупційні прояви становлять загрозу не лише належному функціонуванню публічного управління, а й національній безпеці України.

Водночас практика діяльності Національного антикорупційного бюро України, Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, Державного бюро розслідувань, Національної поліції України та Вищого антикорупційного суду свідчить, що розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із неправомірною вигодою, характеризується підвищеною складністю процесу доказування, латентністю відповідних діянь, високим рівнем конспірації їх учасників, активною протидією досудовому розслідуванню, широким використанням сучасних інформаційних технологій, електронних платіжних систем, криптоактивів та інших інструментів приховування злочинної діяльності. Це потребує постійного вдосконалення криміналістичних рекомендацій, тактики проведення слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій, а також організації взаємодії між усіма суб'єктами кримінального провадження.

Попри значну кількість наукових праць, присвячених окремим аспектам протидії корупції, комплексні криміналістичні дослідження, спрямовані саме на формування сучасної методики розслідування неправомірної вигоди з урахуванням новітніх тенденцій розвитку кримінального процесуального законодавства, цифровізації суспільних відносин, сучасної судової практики та діяльності спеціалізованих антикорупційних органів, залишаються недостатніми. Саме тому звернення дисертантки до проблематики криміналістичної характеристики таких кримінальних правопорушень, предмета доказування, особливостей початкового етапу розслідування, тактики проведення окремих слідчих (розшукових) дій, подолання протидії розслідуванню, організації взаємодії суб'єктів кримінального провадження, участі громадськості та використання зарубіжного досвіду є своєчасним, науково обґрунтованим і має важливе теоретичне та практичне значення.

Отже, обрана тема дисертаційного дослідження відповідає актуальним потребам розвитку науки кримінального процесу і криміналістики, сучасним

тенденціям удосконалення антикорупційної політики держави та практики діяльності правоохоронних органів, а результати проведеного дослідження мають потенціал для використання у нормотворчій, правозастосовній, науковій та освітній діяльності.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертацію виконано відповідно до Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року (Указ Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019); Стратегії національної безпеки України (Указ Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020); Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021–2026 роки (Указ Президента України від 27 вересня 2021 року № 487/2021), Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023–2027 роки (Указ Президента України від 11 травня 2023 року № 273/2023), Національної стратегії у сфері прав людини (Указ Президента України від 24 березня 2021 року № 119/2021). Робота відповідає Тематиці наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок Міністерства освіти і науки України на 2022–2026 роки (наказ МОН України від 03 лютого 2022 року № 109) і Пріоритетним тематичним напрямом наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні (постанова Кабінету Міністрів України від 30 квітня 2024 року № 476).

Тему дисертації затверджено рішенням Вченої ради Приватної установи «Науково-дослідний інститут публічного права» від 17 листопада 2015 року (протокол № 5).

Наукова проблема, нове вирішення якої отримано в дисертації. В роботі знайшло розв'язання важливе наукове завдання щодо розвитку доктрини особливостей розслідування неправомірної вигоди як форми прояву корупції, розроблення на його основі науково обґрунтованих пропозицій і рекомендацій щодо вдосконалення правової регламентації та практики застосування законодавства з цього питання.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність.

Обґрунтованість наукових положень дисертації забезпечується правильним вибором і застосуванням сучасних методів наукового дослідження, які обумовлені його предметом.

Положення, висновки та рекомендації, що містяться в дисертації, достатньою мірою аргументовані, науково обґрунтовані і достовірні. Вони побудовані на основі особистого дослідження і критичного осмислення дисертанткою чисельних наукових і нормативних джерел, а також емпіричних матеріалів. Емпіричний матеріал відповідає вимогам репрезентативності. Він належним чином проаналізований і правильно трактується.

Методологічну основу дисертаційного дослідження становить система загальнонаукових, спеціально-наукових та приватно-наукових методів пізнання, використання яких дало змогу комплексно, всебічно й об'єктивно дослідити особливості розслідування неправомірної вигоди як форми прояву корупції. У процесі роботи застосовано *діалектичний метод*, що забезпечив пізнання об'єкта дослідження в його розвитку, взаємозв'язку та зумовленості правових, організаційних і криміналістичних аспектів протидії неправомірній вигоді. *Формально-логічний метод* використано для аналізу понять «корупція», «неправомірна вигода», «корупційне кримінальне правопорушення», їхнього співвідношення, структури та змісту, а також для уточнення дефініційного апарату. *Системно-структурний метод* дав змогу розглядати неправомірну вигоду як елемент загальної системи корупційних проявів, визначити місце злочинів, пов'язаних з її одержанням, у структурі службових злочинів, а також дослідити елементи криміналістичної характеристики відповідних правопорушень. *Порівняльно-правовий метод* застосовано для аналізу норм кримінального процесуального законодавства України та міжнародних актів (Конвенції ООН проти корупції, Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією тощо), а також для зіставлення української практики розслідування неправомірної вигоди з досвідом інших держав. *Статистичний метод* дав

нагоду проаналізувати кількісні показники виявлення та розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із неправомірною вигодою, встановити тенденції, динаміку й проблемні аспекти доказування таких діянь. *Метод соціологічного опитування* застосовувався для вивчення поглядів слідчих, детективів, прокурорів і суддів щодо практичних аспектів документування та розслідування корупційних кримінальних правопорушень, пов'язаних із неправомірною вигодою. *Метод криміналістичного моделювання* дав змогу створити типові криміналістичні ситуації, притаманні розслідуванню злочинів цієї категорії, і визначити оптимальні тактичні прийоми їхнього вирішення. *Логіко-юридичний метод* був використаний під час формулювання висновків, узагальнень і пропозицій щодо вдосконалення підходів до розслідування неправомірної вигоди. Застосування комплексу наведених методів забезпечило наукову обґрунтованість отриманих результатів, їх достовірність і практичну значущість для вдосконалення діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що за характером і змістом дисертаційна робота є одним із перших комплексних монографічних досліджень особливостей розслідування неправомірної вигоди як форми прояву корупції. Найістотнішими результатами дослідження, що зумовлюють його новизну та визначають особистий внесок у розроблення зазначеної проблематики, є такі положення, висновки й пропозиції:

вперше:

- сформульовано авторське визначення поняття «неправомірна вигода», під яким потрібно розуміти будь-яку матеріальну чи нематеріальну перевагу, отриману або обіцяну службовій особі чи за її посередництвом із порушенням установлених законом правил службової поведінки, що має на меті вплинути на законність, об'єктивність або результативність прийняття рішень у сфері публічного управління та становить прояв корупційної взаємозалежності між приватним інтересом і владними повноваженнями;

- сформульовано перелік обставин, що підлягають доказуванню в провадженнях щодо прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди;

- здійснено класифікацію моделей протидії неправомірній вигоді, що ґрунтується на критеріях організаційної побудови, функціональної спрямованості, рівня централізації та співвідношення каральних і превентивних заходів;

удосконалено:

- систему засад, на яких має базуватися методика розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із неправомірною вигодою, а саме: системність і поетапність, інтеграція аналітичних та оперативних засобів, тактична адаптивність, захист учасників процесу й доказів, прогностичний підхід;

- поняття особи, що пропонує, обіцяє або надає неправомірну вигоду, а саме: це свідомий суб'єкт корупційного правопорушення, який, керуючись корисливими або прагматичними мотивами, ініціює злочинну взаємодію зі службовою особою з метою досягнення незаконної переваги чи уникнення правових обмежень, проявляючи водночас високий рівень адаптивності, обачності та психологічної готовності до ризику викриття;

- структуру типових криміналістичних вихідних ситуацій досудового розслідування в провадженнях, пов'язаних із неправомірною вигодою;

дістали подальшого розвитку:

- методичні підходи до процесу доказування в провадженнях щодо одержання, надання та вимагання неправомірної вигоди;

- понятійно-категоріальний апарат, що використовується під час дослідження корупційних кримінальних правопорушень, а саме уточнено зміст понять «неправомірна вигода», «ініціатор неправомірної вигоди», «посередник у передачі неправомірної вигоди», що забезпечує їхнє чітке застосування в слідчій та судовій практиці;

- система тактичних і організаційних рекомендацій щодо фіксації,

документування та доведення фактів неправомірної вигоди, що враховують міжнародний досвід і стандарти, зокрема практику ЄСПЛ, GRECO та Конвенції ООН проти корупції.

Пропозиції авторки мають теоретичну і практичну цінність, певним чином збагачують науку кримінального процесуального права та криміналістику.

Вони претендують на роль таких, що відзначаються науковою новизною, самостійністю і значущістю. Окремі запропоновані положення і висновки, зроблені дисертантом, вона виклала у своїй роботі в контексті дискусій з основних проблем, але не винесла на захист.

Аналіз та оцінка змісту дисертації.

Перший розділ дисертації складається з трьох підрозділів, у яких досліджено теоретико-правові засади розслідування неправомірної вигоди як корупційного кримінального правопорушення. Значну увагу приділено розкриттю сутності неправомірної вигоди як негативного соціально-правового явища, визначенню її місця у структурі корупційної злочинності, а також аналізу сучасних тенденцій розвитку національного та міжнародного антикорупційного законодавства.

Дисертанткою обґрунтовано, що сучасними пріоритетними напрямами наукових досліджень у сфері протидії неправомірній вигоді є: 1) удосконалення криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із неправомірною вигодою; 2) формування сучасної криміналістичної характеристики таких кримінальних правопорушень з урахуванням цифровізації суспільних відносин; 3) розроблення ефективних алгоритмів доказування обставин прийняття, пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди; 4) удосконалення тактики проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій; 5) посилення взаємодії між правоохоронними органами, антикорупційними інституціями та громадськістю у сфері протидії корупції.

Здобувачкою поглиблено наукові положення щодо криміналістичної характеристики неправомірної вигоди, до структури якої віднесено: 1) типові способи вчинення корупційних кримінальних правопорушень; 2) особу правопорушника з урахуванням особливостей службового статусу; 3) обстановку вчинення кримінального правопорушення; 4) типові сліди та джерела доказової інформації; 5) механізми приховування та легалізації неправомірної вигоди. Окрему увагу автор приділяє сучасним способам приховування злочинної діяльності із використанням цифрових слідів, криптовалютних операцій та електронних платіжних систем.

У роботі ґрунтовно проаналізовано предмет доказування у кримінальних провадженнях щодо неправомірної вигоди. Авторкою сформульовано перелік обставин, що підлягають встановленню під час досудового розслідування, серед яких: факт прийняття пропозиції, обіцянки чи одержання неправомірної вигоди; спосіб вчинення кримінального правопорушення; місце, час та обстановка його вчинення; службове становище особи; зв'язок між неправомірною вигодою та службовими повноваженнями; характер і розмір неправомірної вигоди; форма вини, мотив і мета кримінального правопорушення; роль співучасників; обставини, що впливають на кримінальну відповідальність, а також наслідки кримінального правопорушення.

Другий розділ дисертації присвячено організації та методиці розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із неправомірною вигодою. Авторкою охарактеризовано особливості початкового етапу досудового розслідування, встановлено його залежність від джерела отримання первинної інформації (повідомлення викривача, результати оперативно-розшукової діяльності, журналістські розслідування, матеріали контррозвідувальної діяльності тощо), а також запропоновано алгоритми дій слідчого (детектива) залежно від конкретної слідчої ситуації.

Особливу увагу приділено тактиці проведення окремих слідчих (розшукових) дій. Авторкою обґрунтовано систему тактичних прийомів проведення обшуку, тимчасового доступу до речей і документів, допиту

викривача, службової особи та посередника, а також використання аудіо- та відеоконтролю, зняття інформації з електронних комунікацій. Зроблено висновки про визначальне значення негласних слідчих (розшукових) дій для документування фактів домовленості між учасниками корупційних правовідносин та безпосередньої передачі неправомірної вигоди.

У підрозділі, присвяченому подоланню протидії розслідуванню, дисертанткою визначено основні форми протидії, серед яких приховування або знищення доказів, використання посередників, легалізація неправомірної вигоди, здійснення тиску на свідків і викривачів, використання сучасних цифрових технологій для приховування комунікацій та фінансових операцій. Запропоновано комплекс організаційних, тактичних і процесуальних заходів, спрямованих на нейтралізацію таких форм протидії та забезпечення належного процесу доказування.

У третьому розділі досліджено питання організації взаємодії суб'єктів під час розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із неправомірною вигодою, участі громадськості у протидії корупції та використання зарубіжного досвіду.

Зокрема, авторкою запропоновано модель взаємодії між слідчими, детективами, прокурорами, оперативними підрозділами, аналітичними службами та експертними установами, обґрунтовано доцільність функціонування міжвідомчих антикорупційних груп і спільних слідчих груп під час документування складних корупційних кримінальних правопорушень. Окрему увагу приділено ролі викривачів, громадських організацій та журналістів-розслідувачів у виявленні фактів неправомірної вигоди, а також необхідності вдосконалення механізмів їх процесуального та правового захисту.

На підставі аналізу зарубіжного досвіду дисертанткою визначено перспективні напрями вдосконалення вітчизняної практики протидії неправомірній вигоді, серед яких: розширення міжнародного співробітництва між антикорупційними органами; впровадження сучасних інформаційно-

аналітичних технологій для виявлення та документування корупційних кримінальних правопорушень; використання міжнародних стандартів доказування; удосконалення правового статусу викривачів; посилення міжвідомчої координації та імплементація позитивного досвіду діяльності спеціалізованих антикорупційних інституцій зарубіжних держав. У цілому результати дослідження мають вагоме теоретичне і практичне значення для подальшого розвитку криміналістичної методики розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із неправомірною вигодою, та вдосконалення практики діяльності правоохоронних органів України.

Узагальнюючи викладене, можна ствердити, що за результатами проведеного дисертаційного дослідження автором розв'язано важливе наукове завдання, що має суттєве значення для науки кримінального процесу та криміналістики, слідчої та судової практики – дослідження особливостей розслідування неправомірної вигоди як форми прояву корупції, а також розроблення на його основі науково обґрунтованих пропозицій і рекомендацій щодо вдосконалення правової регламентації та практики розслідування таких кримінальних правопорушень.

Судячи по структурі роботи автору з одного боку вдалося збалансувати теоретичні і практичні проблеми, а з іншого зробити наголос на найбільш пріоритетних питаннях і актуальних проблемах. Слід констатувати, що дисертація є самостійною роботою, пройшла належну апробацію, її зміст цілком відповідає заявленій дисертантом науковій спеціальності 12.00.09.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані й викладені в роботі положення, висновки впроваджені та використовуються в:

– *законотворчій діяльності* – під час підготовки змін до чинного законодавства України з питань розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із неправомірною вигодою (довідка Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності від 29 квітня 2026 року № 147д9/9-03);

– *практичній діяльності* – як рекомендації під час практичної діяльності, а також у процесі проведення занять у системі службової підготовки (довідка Адвокатського об'єднання «ЮС ФОРТІС» від 25 березня 2026 року № 25/03-10);

– *науково-дослідній сфері* – для подальших науково-дослідних розробок (акти впровадження Державного податкового університету від 28 жовтня 2025 року та Національної академії внутрішніх справ від 10 грудня 2024 року).

– *освітньому процесі* – для проведення різних форм занять зі студентами денної та заочної форм навчання за такими навчальними дисциплінами: «Судові та правоохоронні органи», «Кримінальне процесуальне право України», «Криміналістика» (акти впровадження Державного податкового університету від 25 квітня 2025 року та Національної академії внутрішніх справ від 10 грудня 2024 року).

Повнота викладення наукових положень, висновків і рекомендацій дисертації в опублікованих працях. Основні наукові результати дисертації викладені у 8 наукових публікаціях, серед яких чотири статті, опубліковані в юридичних фахових виданнях України, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України, одна стаття в іноземному фаховому виданні, та три тези доповідей, опублікованих у збірниках матеріалів науково-практичних конференцій.

Відповідність дисертації правилам оформлення та змісту автореферату основним її положенням. Рецензована дисертація Азарової В.А. за структурою та правилами оформлення відповідає Вимогам до оформлення дисертації згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40. Ознайомлення з текстом автореферату і дисертації дає підстави стверджувати, що за структурою та змістом вони також відповідають вимогам, що ставляться МОН України. У тексті автореферату відображено основні положення, зміст, результати і висновки дисертаційної роботи. Зміст автореферату та основні положення дисертації є ідентичними.

Поряд з тим, в цілому позитивно оцінюючи рецензоване дисертаційне дослідження Азарової В.А., необхідно відзначити, що воно містить окремі положення, висновки і пропозиції, що **потребують додаткового роз'яснення та уточнення** і можуть стати підґрунтям для обговорення під час захисту.

1. Позитивно оцінюючи дослідження особливостей доказування у кримінальних провадженнях щодо неправомірної вигоди, слід зазначити, що авторка лише окреслює проблематику використання криптовалют, електронних платіжних систем та цифрових активів як способів приховування неправомірної вигоди. Водночас сучасна практика свідчить про стрімке поширення таких механізмів легалізації незаконних коштів, що потребувало б більш детального висвітлення особливостей виявлення, фіксації, процесуального оформлення та оцінки цифрових доказів, отриманих із блокчейн-мереж, криптовалютних бірж та міжнародних фінансових платформ. Це посилює б практичну цінність запропонованої криміналістичної методики.

2. У роботі запропоновано авторське визначення поняття «неправомірна вигода», яке є одним із положень наукової новизни дисертації. Разом із тим видається дискусійним включення до цього визначення ознаки «впливу на результативність прийняття рішень у сфері публічного управління», оскільки чинне кримінальне законодавство охоплює значно ширше коло суб'єктів кримінальної відповідальності, включаючи службових осіб юридичних осіб приватного права та осіб, які надають публічні послуги. У зв'язку з цим авторці доцільно було б додатково обґрунтувати універсальність запропонованої дефініції та її співвідношення з нормативним визначенням неправомірної вигоди, закріпленим у примітці до статті 364¹ КК України.

3. Безперечно позитивно оцінюючи дослідження зарубіжного досвіду протидії неправомірній вигоді, варто відзначити, що робота могла б виграти від більш ґрунтовного аналізу сучасних механізмів міжнародного кримінального співробітництва. Зокрема, залишилися поза детальним дослідженням питання діяльності спільних слідчих груп (Joint Investigation Teams), використання механізмів Євроюсту та Європолу, виконання запитів про міжнародну правову

допомогу щодо отримання електронних доказів, а також практичні аспекти взаємодії з іноземними антикорупційними органами при документуванні транскордонних корупційних схем. З огляду на євроінтеграційний курс України саме ці питання сьогодні набувають особливої актуальності.

4. Авторкою запропоновано комплекс рекомендацій щодо подолання протидії розслідуванню кримінальних правопорушень, пов'язаних із неправомірною вигодою. Разом із тим переважна більшість із них має загальноорганізаційний характер. На думку опонента, більшої практичної цінності роботі надало б моделювання типових алгоритмів дій слідчого (детектива) залежно від конкретної форми протидії (знищення цифрових носіїв інформації, використання зашифрованих каналів зв'язку, тиск на викривачів, приховування активів, використання посередників тощо), що дозволило б підвищити прикладний характер сформульованих рекомендацій.

5. Беззаперечною перевагою дисертації є використання значного масиву емпіричного матеріалу, зокрема результатів анкетування практичних працівників та аналізу судової практики. Водночас окремі узагальнення авторки щодо ефективності окремих тактичних прийомів розслідування, організації взаємодії між суб'єктами кримінального провадження та ролі громадськості ґрунтуються переважно на результатах анкетування й потребували б додаткового підтвердження матеріалами конкретних кримінальних проваджень або узагальненням практики спеціалізованих антикорупційних органів (НАБУ, САП, ВАКС). Це сприяло б посиленню доказовості окремих висновків дисертаційного дослідження.

Висновок: Дисертаційне дослідження *Азарової Вікторії Анатоліївни* на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук «Особливості розслідування неправомірної вигоди як форми прояву корупції» є завершеною працею, в якій здійснено вирішення наукового завдання, що має важливе соціальне і юридичне значення, а розроблені теоретичні положення, сукупність яких можна кваліфікувати як нове значне досягнення в розвитку

перспективного напрямку в юридичній науці та дисертаційним дослідженням, в якому отримано нові науково-обґрунтовані результати, що мають суттєве значення для науки кримінального процесуального права та криміналістики, а також роботою, яка за своєю актуальністю, новизною, постановкою та вирішенням досліджених проблем і теоретичним рівнем та практичною значимістю, достовірністю і обґрунтованістю одержаних результатів, відповідає вимогам Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 року № 567 та вимогам до оформлення дисертації (Наказ Міністерства освіти і науки від 12.01.2017 р. № 40), а її автор Азарова Вікторія Анатоліївна – заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність.

Офіційний опонент:

доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри кримінального права та процесу
Хмельницького університету управління
та права імені Леоніда Юзькова

Юлія ЦИГАНЮК

Підпис Ю. В. Циганюк засвідчую.

Т. в. о. ректора
Хмельницького університету управління та права
імені Леоніда Юзькова,
доктор юридичних наук, професор,
Заслужений юрист України

Олег ОМЕЛЬЧУК

Підпис
ЗАСВІДЧУЮ
Нач. ВК ХУУ
імені Леоніда Юзькова